

РЕШЕНИЕ

№ 1199

гр. София, 23.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Димитър Гальов

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9558** по описа за **2023** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Т. Ц. Ц. срещу решение № 3710/01.08.2023г. по НАХД № 5750/2023г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение (НО), 96 състав. С обжалваното решение е потвърден електронен фиш (ЕФ) серия К № 6976341, издаден от СДВР, с който на касатора е наложена глоба в размер на 400 лв. на основание чл.182, ал.1, т.4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Касаторът излага оплаквания за неправилност на решението, поради невземане предвид, че процедурата по установяване на процесното административно нарушение е сериозно опорочена заради неспазване на Наредба № 8121з-532 и съответно негодност на заснетото. Направеният снимков материал няма идентификационен номер, в протокола от 14.11.2022г. не е посочен начало и край на контролирания участък. Счита, че не е спазена и инструкцията за експлоатация от 2010г. относно мобилната система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение като не е представен видеоклип, а приложения снимков материал не отговаря на изискването да има индивидуален идентификационен номер. Като не е упражнил контрол върху спазването на посочените изисквания, според касатора въззивният съд е издал

неправилен акт, чиято отмяна и на потвърденото НП поддържа. Претендира разноски. Не се явява и представлява в съдебно заседание.

Ответникът не изразява становище по касационната жалба, не се явява и представлява в съдебно заседание.

Прокурорът счита касационната жалба за неоснователна, решението на СРС правилно.

Административен съд София-град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи за законосъобразност на ЕФ, които настоящият състав споделя и към които препраща на основание чл.221, ал.2, изр.2 АПК.

За да потвърди процесния ЕФ СРС е установил от фактическа страна, че на посочената дата и място, неустановено лице е управлявало посочения автомобил, притежаван от „Еко Инвест 1“ ООД, чийто законен представител е Т. Ц. Ц., като се е движил със скорост с превишение от 32 км.ч., предвид пътен знак „В2б“, с което е извършил нарушение по чл.21, ал.2, вр. ал.1 ЗДвП. Подкрепил е установяването на нарушението с обсъждане на събраните доказателства и доказателствени средства.

Неоснователно е оплакването за нарушение на процедурата по установяване на нарушението. Следва да се сподели кредитирането на писмените доказателства от съда, касаещи одобрението от Българския институт по метрология на мобилната система, с която е констатирано и заснето процесното нарушение и това, че от приложеният снимков материал като годно вещественно доказателствено средство се установява видът, марката и регистрационният номер на управлявания автомобил, както и измерената скорост -112 км/ч (с приспадане на 3 км/ч в полза на нарушителя като възможна техническа грешка) при наличие поставен знак „В2б“ съгласно справка от СО.

Що се отнася до оплакването, че в протокола липсват отразени начало и край на контролирания участък, това е така, тъй като тези реквизити следва да бъдат отразени

само при режим на измерване „в движение“, а в настоящия случай, както е отразено и в самия протокол, режимът е бил „стационарен“. Разпоредбата на чл.10, ал.2 от Наредба №8121з-532 изисква посочване на начало и край на контролирания участък само при контрол във време на движение с мобилно АТСС.

Действително, както възразява касаторът, на приложения снимков материал не е отразен уникалният идентификационен номер, съгласно изискванията на чл.5, ал.1 от Наредба №8121з-532 от 12.05.2015 г. Това нарушение обаче правилно не е отчетено от въззивния съд като съществено, доколкото от отразеното върху снимката безспорно се установява, че същата визуализира именно приетото за извършено нарушение. Въззивният съд правилно е приел, че предвид приложената снимка на разположението на процесното АТСС, е спазено изискването на чл.10, ал.3 от Наредбата. В протокола са посочени дата, мястото на контролирания пътен участък и видът на използваното АТСС. Именно от тези данни нарушителят разбира в какво нарушение е обвинен, като снимковия материал показва извършеното. Затова неотразяването на идентификационния номер на снимката не е съществено процесуално нарушение и не ограничава правото на защита на санкционирувания субект.

По отношение на възражението за неспазване на инструкцията за експлоатация от 2010г. относно мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение „С. М2“ за записване на файл видеоклип, следва да се има предвид, че Наредба №8121з-532 от 12.05.2015 г. в чл.2 относно установяване на нарушението изисква алтернативно статични изображения във вид на снимков материал или динамични изображения във вид на видеозаписи, като в случая нарушението се установява със снимков материал. В справката, изпратена от БИМ е посочено, че на видео-радарната система за наблюдение, която е с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип е извършена годишна проверка през месец март 2022г., а нарушението е от ноември 2022г., което означава, че за конкретното АТСС е налице надлежно удостоверяване и вписване в регистъра на БИМ и може да се използва за осъществяване на контрол на участниците в движението по пътищата съгласно Наредбата.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е потвърден ЕФ следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3710/01.08.2023г. по НАХД № 5750/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9б състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

